

Dosarul nr.2ra-309/2019

Prima instanță: Judecătoria Strășeni (D. Mîrzenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Agrepina Grosu și de către Agenția Servicii Publice,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agrepina Gorsu împotriva Organului Cadastral Teritorial Strășeni, Filiala Întreprinderii de Stat „Cadastru”, intervenienți accesorii Viorica Botnari, Victor Baltaga, Consiliul comunal Lozova și Primăria comunei Lozova privind remedierea greșelilor de suprapunere a planurilor cadastrale și actualizarea planului cadastral prin amplasarea construcțiilor,

împotriva deciziei suplimentare din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 05 octombrie 2012 Agrepina Grosu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” cu privire la remedierea greșelilor de suprapunere a planurilor cadastrale și actualizarea planului cadastral prin amplasarea construcțiilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 06 iulie 2012 s-a adresat cu cerere prealabilă la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru”, prin care a comunicat despre faptul că la 29 mai 2012 a fost informată de către pârât despre imposibilitatea întocmirii planului geometric a bunului imobil număr cadastral XXX din motiv că terenul menționat se suprapune cu terenul cu numărul cadastral XXX, fără a explica circumstanțele și motivele suprapunerii acestor terenuri.

A comunicat pârâtului că în prezent dânsa este proprietara terenului cu numărul cadastral XXX și preconizează să efectueze o construcție de locuit.

A menționat că din cauza lipsei planului geometric definitiv, lucrările de construcție sunt în întârziere, dânsa fiind privată de dreptul de a se folosi de suprafața totală a terenului procurat.

A remarcat că o parte din teren cu suprafața de 3 ari este folosită de către alte persoane, prin ce este încălcat dreptul ei de proprietate.

În vederea constatării și soluționării problemei cu privire la suprapunerea planurilor geometrice care împiedică legalizarea definitivă a terenului procurat și demararea construcției, s-a adresat cu cerere prealabilă la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” pentru a fi informată despre motivele suprapunerii planurilor cadastrale. Totodată, având în vedere prevederile art. 38 din Legea cadastrului bunurilor imobile, a cerut pârâtului și remedierea greșelilor în decurs de 15 zile.

La 02 august 2012, a primit răspunsul din partea pârâtului, care însă este evaziv și nu ține de obiectul întrebărilor adresate în cererea prealabilă.

A remarcat că Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” nu s-a expus asupra solicitării privind remedierea greșelii care a condiționat suprapunerea planurilor cadastrale. Totodată, pârâtul nu a întreprins nicio acțiune în vederea remedierii greșelilor cerute în baza prevederile art. 38 din Legea cadastrului bunurilor imobile.

A solicitat obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” de a remedia în decurs de 15 zile greșelile admise prin suprapunerea planului cadastral al terenului cu numărul cadastral XXX cu planul cadastral al terenului cu numărul cadastral XXX, amplasate în comuna Lozova r-nul Strășeni, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 26 decembrie 2012, Agrepina Grosu a depus cerere cu privire la completarea pretențiilor, prin care a solicitat obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” de a remedia greșelile admise prin suprapunerea planului cadastral al terenului cu numărul cadastral XXX cu planul cadastral al terenului cu numărul cadastral XXX, amplasate în comuna Lozova r-nul Strășeni, de a actualiza planul cadastral cu numărul cadastral XXX prin amplasarea construcțiilor pe planul sectorului de teren, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1600 lei, dintre care 100 lei taxa de stat și 1500 lei cheltuielile de asistență juridică.

Prin încheierea din 11 ianuarie 2012 a Judecătorei Strășeni, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii, Viorica Botnari, Victor Baltaga și Primăria comunei Lozova (f.d.32, vol.I).

Prin hotărârea din 20 februarie 2013 a Judecătorei Strășeni, s-a admis acțiunea și s-a obligat OCT Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” să remedieze greșelile admise prin suprapunerea planului cadastral al terenului cu nr. XXX cu planul cadastral al terenului cu nr. XXX, ambele terenuri fiind situate pe teritoriul comunei Lozova, r-nul Strășeni.

S-a obligat Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” să actualizeze planul cadastral al terenului nr. XXX prin amplasarea construcțiilor pe planul sectorului de teren.

S-a încasat de la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” în beneficiul Agrepinei Grosu suma de 1600 lei, dintre care 100 lei taxa de stat și 1500 lei cheltuielile de asistență juridică (f.d. 64-66, vol.I).

Prin încheierea din 15 iunie 2016 a Judecătorei Strășeni, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Consiliul comunal Lozova, s-a casat hotărârea din 20 februarie 2013 a Judecătorei Strășeni și s-a dispus rejudecarea pricinii (f.d. 182-183, vol.I).

La 25 noiembrie 2016, Agrepina Grosu a depus cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei pentru asistență juridică (f.d. 235, vol.I).

Prin hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Strășeni, s-a respins ca nefondată acțiunea înaintată de către Agrepina Grosu împotriva OCT Strășeni, Filiala Întreprinderea de Stat „Cadastru” privind remedierea greșelilor prin actualizarea planului geometric al terenului cu amplasarea în baza de date deținută de OCT Strășeni, Filiala Întreprinderea de Stat „Cadastru”, încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 246, 255-258, vol.I).

Prin decizia din 25 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel și cererea de recurs a Agrepinei Grosu.

S-a casat hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Strășeni și încheierea din 15 iunie 2016 a Judecătorei Strășeni și pronunțată o hotărâre nouă, prin care s-a respins cererea de revizuire depusă de Consiliul comunal Lozova ca fiind inadmisibilă și tardivă cu menținerea hotărârii Judecătorei Strășeni din 20 februarie 2013 (f.d. 35-36, 37-43, vol.II).

La 19 octombrie 2017, Agrepina Grosu a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, solicitând emiterea hotărârii suplimentare prin care să fie încasate din contul pârâtului în beneficiul său cheltuielile de judecată în sumă de 3660 lei pentru asistență juridică și taxa de stat (f.d. 62-63, vol.II).

Prin decizia suplimentară din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată cererea Agrepinei Grosu cu privire la emiterea deciziei suplimentare (f.d. 76, 77-79).

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Agrepina Grosu.

S-a casat decizia suplimentară din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători (f.d. 101-106, vol.II).

Prin încheierea din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare la decizia din 25 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 129-130, vol.II).

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Agrepina Grosu.

S-a casat încheierea din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată, pentru examinarea cererii cu privire la emiterea unei decizii suplimentare (f.d.153-160, vol.II).

Prin decizia suplimentară din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea apelantei Agrepina Grosu și s-a emis o decizie suplimentară prin care s-a încasat din contul OCT Strășeni, filiala ÎS „Cadastru” în beneficiul

Agrepinei Grosu, cheltuielile de judecată suportate pentru asistența juridică în mărime de 2650 lei, în rest cerințele s-au respins (f.d. 182-183, vol.II).

În susținerea soluției date instanța de apel a concluzionat că Agrepina Grosu a suportat cheltuieli legate de examinarea cauzei în mărime de 2500 lei pentru asistența juridică și taxa de stat în mărime de 150 lei și care urmează a fi recuperate din contul părții intimat care a pierdut procesul.

A constatat că copia-xerox a bonului de plată în mărime de 1010 lei, nu se referă a careva cheltuieli de judecată suportate de apelantă or, după cum rezultă din conținutul bonului, beneficiarul plății este tot apelanta, iar conținutul operațiunii fiind încasarea depozitului, persoane fizice.

A menționat că Agrepina Grosu nu a explicat care este statutul plății în mărime de 1010 lei, cu titlu de taxă de stat, cheltuieli pentru asistența juridică sau alte cheltuieli care s-ar încadra în prevederile art. 90 Cod de procedură civilă.

La 10 decembrie 2018 Agrepina Grosu a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei suplimentare cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie dispusă încasarea din contul Oficiului Cadastral teritorial Strășeni Filiala ÎS „Cadastru” a cheltuielilor de judecată în sumă de 1010 lei.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de apel și a menționat că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor din dosar și nu a elucidat circumstanțele stipulării în ordinul de plată a sintagmei „încasarea depozitului, persoane fizice” fapt ce a condiționat o soluție greșită.

A menționat că suma de 1000 lei a fost încasată prin intermediul bancar în baza contractului de asistență juridică nr.3 din 21 ianuarie 2017. Drept urmare pentru transferul sumei la 31 ianuarie 2017 a depus suma de bani pe contul deschis de către bancă, ulterior suma de pe contul său a fost transferată pe contul indicat în contractul de asistență juridică. Extrasul de cont indică că suma de 1000 lei a constituit plata onorariului în baza contractului de asistență juridică, iar suma de 10 lei a constituit comisionul bancar perceput de către bancă.

La 05 februarie 2019 Agenția Servicii Publice a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei suplimentare cu emiterea unei încheieri de respingere integrală a cererii privind compensarea cheltuielilor de judecată în limita sumei de 2650 lei.

În susținerea recursului a indicat prevederile art.432 alin. (1), (2) lit.a), b), c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de apel și a menționat că suma cheltuielilor de judecată invocate de către Agrepina Grosu și solicitate prin emiterea unei decizii suplimentare țin de examinarea cauzei în cadrul examinării cererii de revizuire înaintate de către Primăria comunei Lozova, instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2650 lei din contul ÎS „Cadastru” succesor al Agenției Servicii Publice.

A menționat că în instanța de fond s-a examinat atât cererea de revizuire, cât și rejudecarea cauzei după admiterea revizuirii astfel, ținând cont că Primăria comunei Lozova a avut calitate de revizuiant la repartizarea cheltuielilor de

judecată, instanța de fond urma să țină cont de partea care a pierdut procesul în cadrul revizuirii și anume Primăria comunei Lozova și nicidecum ÎS „Cadastru”.

A susținut că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că bonul de plată de 1010 lei, nu se referă la cheltuieli de judecată pentru asistența juridică suportate de apelantă deoarece beneficiarul plății este tot apelanta Agrepina Grosu, conținutul operațiunii fiind încasarea depozitului, persoane fizice.

Consideră că instanța de apel nu a dat apreciere că întru compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei nu a fost prezentată lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și onorariul timpului aferent acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia suplimentară din 14 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 16 noiembrie 2018 (f.d. 184, vol.II), astfel, recursul declarat de către Agrepina Grosu la 10 decembrie 2018 și recursul declarat de Agenția Servicii Publice, la 05 februarie 2019, se consideră depuse în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Agrepina Grosu și Agenția Servicii Publice, sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Agrepina Grosu și Agenția Servicii Publice, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în

cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a considera recursurile declarate de către Agrepina Grosu și Agenția Servicii Publice, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Agrepina Grosu și Agenția Servicii Publice.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh